

си въ дѣятелно-то общество, да принесе тамъ и твърдо вкоренены въ себе правила добродѣтели, благотворенія, правдины, които да могатъ да му станѣтъ, да речемъ така, сжщественно условіе нравственнѣй му организациі, общественному негову бытію.

Примѣръ силно дѣйствува на чловѣка.

Кога му разумъ още не е развитъ, той не може ся ржководствова съ свои собствены мысли, че тѣ едва сжществува. — Той гледа около себе, и неговы първы дѣйствія излазѣтъ комай всѣкога вѣрно подражаніе тѣмъ дѣйствіямъ, които той види, какъ-то и първы слова, отъ него произносимы — быва.тъ весьма чясто повтореніе тѣхъ словъ, каквы той слуша.

Насетнѣ, кога начне да разумѣва, да чювствува, като не е ималъ до тогава още возможность да стане друго нѣчто, освѣнъ както го сж приготовили, — той разумѣва тжй, какъ-то го сж учили да разумѣва, и чювствува, какъ-то сж го накарвали да чювствува. — Въ него, като въ оглядало, ся отражява.тъ тѣ прѣдмети, които сж около него.

Но той все върви помалу напрѣдъ по житейскій пжтъ; неговый разумъ не може да остане стѣсненъ между тѣя прѣдѣлы, въ които ся е находилъ до сега.